U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **A. M.**, zastoupen Mgr. Lilianou Vochalovou - Křístkovou, advokátkou se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 8. 2010, č. j. 2 Az 15/2009 - 48,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni stěžovatele, Mgr. Lilianě Vochalové – Křístkové, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 8. 2010, č. j. 2 Az 15/2009 - 48, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 19. 10. 2009, č. j. OAM-272/LE-05-18-2009, kterým byla podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodná zamítnuta žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., kterou se domáhal zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti požádal o změnu ustanovené zástupkyně z důvodu, že s ním nedostatečně spolupracovala.

Podle obsahu soudního spisu byl stěžovateli usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2010, č. j. 2 Az 15/2009 – 20, ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Liliana Vochalová – Křístková. Nejvyšší správní soud si vyžádal její stanovisko ke změně právního zastoupení a následně je zaslal k vyjádření stěžovateli na adresu, kde byl hlášen k pobytu, tj. do Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí. Vzhledem k tomu, že zásilku nebylo možno na uvedené adrese stěžovateli doručit, požádal Nejvyšší správní soud o informaci týkající se jeho pobytu. Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie

přípisem ze dne 6. 12. 2010 sdělila, že stěžovatel Pobytové středisko v Kostelci nad Orlicí opustil dne 29. 9. 2010 a jeho současné místo pobytu není známé. Následně Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, evidenčního odboru přípisem ze dne 6. 12. 2010, č. j. CPR-133-5015/ČJ-2010-9CEVV, Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že stěžovatel měl výjezdní příkaz k opuštění České republiky platný do 28. 10. 2010.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Tímto zvláštním zákonem je zákon o azylu, který v § 33 písm. b) stanoví, že soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Zastavení řízení má přitom přednost nejen před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti, ale i před jejím odmítnutím pro nesplnění některých náležitostí, jak již vyslovil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66, dostupné na www.nssoud.cz: „Pokud v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, soud řízení o kasační stížnosti zastaví podle § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně právního zastoupení advokátem, či nikoli.“

V daném případě posledním místem pobytu stěžovatele bylo Pobytové středisko v Kostelci nad Orlicí, které dne 29. 9. 2010 opustil. Další místo pobytu stěžovatele není známé, neboť ani příslušné orgány Policie ČR provedeným šetřením nezjistily, kde se zdržuje. Jsou tedy naplněny zákonné podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu, a proto Nejvyšší správní soudu v souladu s § 47 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka a podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Nejvyšší správní soud ustanovené zástupkyni stěžovatele nepřiznal odměnu a náhradu hotových výdajů, protože kasační stížnost sepsal stěžovatel bez její součinnosti a ustanovená zástupkyně neučinila žádný jiný úkon právní služby podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2011

JUDr. Eliška Cihlářová

předsedkyně

senátu